

Komentář k prvnímu čtení

Dnešní text navazuje na událost z minulé neděle, kdy Petr a Jan uzdravili chromého v chrámě. Vzbudilo to pozornost a oba byli zatčeni. Nyní musí svůj skutek obhájit. Petr mluví velmi otevřeně a svědčí o tom, kdo Kristus je a jaký má zásadní význam. To nepřestalo platit ani dnes. (Pramen: vira.cz)

Petr, naplněn Duchem svatým, řekl: „Přední mužové v lidu a starší! Když se dnes musíme odpovídat z dobrého skutku na nemocném člověku, kým že byl uzdraven, tedy af to víte vy všichni a celý izraelský národ: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, ale kterého Bůh vzkřísil z mrtvých: skrze něho stojí tento člověk před vámi zdravý. On je ten 'kámen, který jste vy stavitelé odhodili, ale z kterého se stal kámen nárožní'. V nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.“ (Sk 4,8-12)

Z dnešního evangelia

Ježíš řekl: „Já jsem pastýř dobrý! Dobrý pastýř dává za ovce svůj život. Kdo je najatý za mzdu a není pastýř a jemuž ovce nepatří, jak vidí přicházet vlka, opouští ovce a dává se na útěk – a vlk je uchvacuje a rozhání – vždyť kdo je najatý za mzdu, tomu na ovčích nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám svoje ovce a moje ovce znají mne, jako mne zná Otec a já znám Otce; a za ovce dávám svůj život. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. Také ty musím přivést; a uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stáde, jen jeden pastýř. Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, a zase ho přijmu nazpátek. Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe. Mám moc život dát a mám moc ho zase přijmout. Takový příkaz jsem dostal od svého Otce.“ (Jan 10,11-18)

Zamyšlení

Dnes již naše společnost nežije z pastevectví. V Ježíšově době však šlo o běžnou práci. Pán využívá každodenní zkušenost, aby vysvětlil vztah Boha k člověku. Dnes slovo ovce má možná negativní význam bezhlavého stáda. Zkusme se však vrátit k pohledu tehdejších Izraelitů a všimnout si, co se Ježíš snaží vysvětlit! I bezbranné a nevinné Bůh bere vážně, pečuje o ně, záleží mu na nich, zná je jménem. Řeč je o každém z nás bez rozdílu. Takový je náš Bůh! (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Pane, uč mne umění malých krůčků!

Dej mi důvtip a vynalézavost, af si včas zaznamenám poznatky,

objevy a zkušenosti,

které se mě zvlášť dotkly nebo mě vyvedly z míry.

Dej, af si umím správně rozvrhnout čas.

Daruj mi jemnost v rozlišování,

af chápu, co stojí na prvním místě a co je druhořadé.

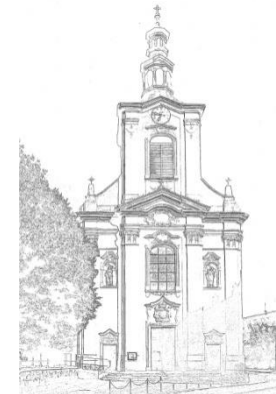
MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Člověk potřebuje ticho, avšak pokrok mu dal hluk. Člověk potřebuje dobrotu, avšak pokrok přinesl konkurenci. Člověk potřebuje Boha, avšak pokrok mu dal peníze.
- Smyslem křesťanského života není recitovat Jeho verše, ale složit Mu vlastní báseň.
- Na co člověk potřebuje duchovní ztišení? Aby se dovedl v pravou chvíli ozvat.

VÁCLAV

 Č. 12. (2018)

22.4. 2018

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

4. neděle velikonoční

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
DD MILEŠOV	Pá – v 9.00
VELEMÍN	So – v 10.00
LUKAVEC	24.4. 2018 v 15.00

Modlitební skupina - Út v 16.30

Setkání s Biblií - středa 25.4. 2018 od 18.15

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 22.4. 2018 v 9.00 za manželza a jeho rodiče
Sulejovice **v 10.30 se nekoná**
Út 24.4. 2018 za ř Jana Kozubíka a živou a zemřelou rodinu
Ne 29.4. 2018 v 9.00 na dobrý úmysl
Sulejovice **v 10.30**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

278. Co vyjadřuje křesťanský pohřeb?

Křesťanský pohřeb je službou lásky, kterou dané společenství prokazuje svým mrtvým. Spolu nese žal pozůstalých, ale zároveň se v ní odrážejí velikonoční rysy. Vždyť umíráme v Kristu, abychom spolu s ním slavili zmrtvýchvstání.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

25. dubna – svátek **sv. Marka**, evangelisty

SE SYMBOLEM LVA

Byl mladším příbuzným, snad bratrancem z Cypru pocházejícího apoštola Barnabáše, jak se o něm zmiňuje Pavel (v Kol 4,10). Marek či Marcus bylo jeho pozdější římské jméno, původní hebrejské bylo Jan. Přidal se k učedníkům Ježíšovým, kteří se scházeli v domě jeho ovdovělé matky Marie. K němu zamiloval apoštol Petr po svém vysvobození ze žaláře.

Marek se jako jediný zmiňuje o nepodstatné události v Getsemanské zahradě, která podle některých badatelů asi patřila jeho matce a on tam přespával. Při hluku ozbrojenců, ovdávějících Ježíše, se vyšel podívat a vida průvod, šel za ním jako "mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé tělo; toho chytili. On jim však nechal plátno v rukou a utekl" (Mk 14,51n). Biblisté v něm vidí syna vdovy Marie, neboť ta podrobnost bývá uváděna jakoby náhrada jeho podpisu.

Po seslání Ducha svatého byl ap. Petrem pokřtěn a možná, proto nebo že byl delší čas jeho pomocníkem, ho Petr nazval svým synem (viz 1 Pt 5,13). V zapojení do apoštolské služby můžeme Marka sledovat asi od roku 44, kdy Pavel s Barnabášem vraceje se z Jeruzaléma do Antiochie, vzali jej sebou (Sk 12,25). Odtud se vydali na apoštolskou cestu na Kypr se zastávkou v Salemině a Marek šel s nimi jako pomocník (viz Sk 13,5). Z Kypru se plavili do Pamfýlie na maloasijské pevnině. Tam se od nich Marek oddělil a vrátil se do Jeruzaléma (Sk 13,13). Důvody lze jen odhadovat, jeden z možných jsou těžkosti na velké misijní cestě, s nimiž nepočítal. Víme totiž, že Pavel později nesouhlasil s Barnabášovým návrhem brát Marka na druhou apoštolskou cestu v r. 50 a mezi oběma apoštoly byla z toho roztržka. Barnabáš se plavil s Markem na Kypr, zatímco Pavel si vzal na cestu do Malé Asie a Řecka Silase (viz Sk 15,36-40). Nedorozumění Pavla s Markem nebylo trvalé neboť v dalších listech ho Pavel vzpomíná a nazývá pomocníkem (srov. Kol 4,10n; Flm 24; 2 Tim 4,11).

Marek podle tradice býval i významným společníkem ap. Petra. Ten v prvním listě připojuje k spoluvyvolené, kterou myslí církevní obec, i Markův pozdrav (1Pt 5,13). Některými starokřesťanskými spisovateli byl Marek označen nejen za Petrova pomocníka, ale i tlumočnicka, který napsal evangelium. Prakticky šlo o Petrova kázání, sepsaná k snazšímu zapamatování, na žádost Římanů. Toto evangelium zároveň nese jakoby Petrovo Imprimatur, protože mu je Marek dával k schválení. Evangelium začíná vyprávěním o kázání Jana Křtitele na poušti, která bývá považována za "domov lvů". Proto je Marek symbolicky zobrazován se lvem, někdy s okřídleným. Přidávaná křídla k symbolům evangelistů mohou být výrazem, že jde o spisy z vnuknutí Ducha svatého, ukazující cestu do nebeského království. Markovo evangelium se vyznačuje počátečním důrazem na příchod Páně, na přiblížení se Božího království i samostatnou kapitolou, týkající se vzkříšení a celkovou stručností a krátkostí spisu.

Při první Pavlově římské vazbě byl Marek s ním. Když Pavel strádal ve vězení podruhé, žádal Timotea, aby Marka přivedl (viz 2 Tm 4,11).

Z Říma se Marek po r. 50 odebral do hlavního města Egypta Alexandrie, kde založil křesťanskou obec, kterou spravoval jako biskup. Asi v roce 63 znovu přicestoval do Říma a pomáhal Petrovi a Pavlovi až do jejich smrti. Pak se vrátil zpět do Alexandrie, kde ho o velikonočních čekala mučednická smrt. Při bohoslužbě byl přepaden zástupem pohanů, kteří mu hodili provaz na hrdlo a smýkali ho ulicemi po hrbolatých cestách, dokud neskončil. Legenda vypráví, že když zemřel, přihnala se bouře s kroupami a jen díky jí se podařilo věřícím unést a důstojně pochovat Markovo tělo. Bylo to za vlády římského císaře Trajána, panujícího v letech 98-117. Zprvu byl prý pohřben v obci Bucoli, k níž ho vrahové na provaze dotáhli, a později v městě Canopo. Na obou místech byly nad hroby zbudovány kostely a jsou historickými doklady doloženy. V roce 644 byl kostel v Canopo vypálen a znovu zbudován. Do roku 828 se klade přenesení Markových ostatků do Benátek, k němuž někteří historikové postrádají dostatečné doklady i když v té době vznikla první benátská basilika sv. Marka. V roce 976 vyhořela, znovu byla postavena v současné podobě v letech 1063 - 1094 a od té doby je sv. Marek patronem města na lagunách, vyzdobeného zejména lvy.

Důvodem, pro který je Marek vyzván proti katastrofám je i legenda o tom, jak se tři zprvu neznámí muži nechali vyvézt na rozbourané moře a na něm se setkali s člnem plným démonů, kteří hrozili Benátkám. Tři neznámí, v nichž byli pak poznáni Benátčany milovaní světci: Marek, Mikuláš a Jiří, je zahnali. Marek pak předal rybáři prsten jako důkaz pro benátského dóžete.

Přítomnost lva má obnášet i výzvu k bdělosti a Marek zdůrazňuje: "Bděte tedy, neboť nevíte kdy pán domu přijde... Bděte!" (Mk 13,35n).

23. dubna – svátek **sv. Vojtěcha**, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské diecéze

24. dubna – nez. pam. **sv. Jiří**

28. dubna – nez. pam. **sv. Petra Chanela**, kněze a mučedníka, také **sv. Ludvíka Marie Grigniona z Monfortu**, kněze

29. dubna – 5. neděle velikonoční, (svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy)

Rakev s ostatky pana kardinála Berana bude vystavena veřejně účt v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha do **pondělí 23. dubna**, kdy po večerní poutní bohoslužbě od 18:00 hod. bude uložena v nově zřízeném sarkofágu v kapli Bartoňů z Dobenína, nebo také (od r. 1989) sv. Anežky české.

Do toho mi, Bože, nemluv...

Kdo tvrdí: "Znám Boha", ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti. Srov. 1 Jan 2,4-5

"Chodím do kostela každou neděli, pracuji jako dobrovolník, starám se o rodinu... Žiji svůj život tak, jak nejlépe dokážu." Navenek je vše v pořádku. Nemám ale i já náhodou některé oblasti, do kterých mi nemá nikdo co mluvit? Do kterých nepouštím nikoho a zvláště ne Boha?

Proč Bůh nemá v některých oblastech našeho života místo? Nebojíme se, že když Jeho světlo ozáří náš život, tak zjistíme, že nejsme tak dokonalí, jak jsme si mysleli? Že možná zjistíme, že jsme v něčem lháři?

Když se ale obrátíme k Bohu čelem a přizveme ho do našeho života, do našich poklesů, starostí nebo strachů, může postupně bourat každou lež i nepravost. Může nás zbavovat těžkého jha, které si neseme. Strhávání našich masek a převleků ale může i bolet. Místo nich ale dostaneme šanci konečně ukázat naši pravou tvář, být sami sebou a stát se svobodnými před Boží tváří.

Zachováme-li Jeho přikázání, není možné, abychom žili dále ve lži. Pravda nás osvobodí a Boží láska je všemocná. Nebojme se a odhalujeme před ním to, o čem si myslíme, že musí raději zůstat skryto...

„Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.“

Děkanství v Věch Svatých v Litoměřicích připravujeme poutní zájezd do Hejnců na Mezinárodní pouť smíření, která se koná v sobotu 5.5. 2018. Podrobnější údaje jsou na plakátku. Jsou volná místa, prosím, přihlašujte se u P. Jozefa Szeligy nebo telefonicky a mailem.

Sbor Petra Chelčického zve na přednášku Mgr. Marka Váchy, PhD., katolického kněze a přednosty Ústavu etiky při 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, na téma Křesťanství a životní prostředí. Přednáška proběhne v sobotu 12. května od 9.15 hodin v konferenčním sále hotelu Lev. Vstup volný.

Sbírka z 15.4. 2018 = 3. 200,- Kč. Byla věnována na pomoc Sýrii, na obnovu bydlení tamních obyvatel.

Pán Bůh zaplať.